

Galerijní noviny

Úvod

A je to tu zas. Co originálního napsat o létu. Létu je jednoduše období, kdy se vše dělá tak nějak jednodušeji. A pokud nemusíte být zrovna v zaměstnání, lze v podstatě veškeré aktivity provádět venku.

Vzduch je plný nejrůznějších vůní, procházka po zahradě je rovnou i jako svačinka, protože dozrává ovoce i zelenina, o které jste se od začátku jara starali. Můžeme se nahřívat na slunci a užívat si teplých paprsků. Vždy mě až dojde, když vidím pole s obilím, které pomalu zlatne a kraje pole lemují chrpa, kopretiny a máky. To je pro mě léto. Nebo vyrazit pod stan a večer rozdělávat oheň. To jsou pak večery dlouhé, teplé a plné hvězd. Ať už na vlastní zahradě, zahrádce kavárny, na náplavce u Vltavy, nebo na Boubíně či před Moravským vinařstvím, je úplně jedno kde se zdržujeme, protože v každé chvíli se dá říct „Léto je báječné. Život je krásný“. A není vůbec důležité, kde jsme, ale s kým jsme. Na to pamatujte a važte si každé chvíle s přáteli, rodinou, dětmi, se svým mužem. Užívejte léto ať už jste kdekoli. Až se vrátíte, zastavte se a povyprávějte, jak jste léto prožili vy. A pokud zrovna nikam nejedete, zastavte se kdykoliv přes léto a pojdte si prohlédnout překrásnou výstavu obrazů Květuše Burešové a Zuzany Muzikant Jeřábkové. Louky, polní cesty, obilí na polích. Co víc letního si na plátně přát. Toto malované léto vám zůstane po celý rok. Budeme se na vás a vaše léto těšit.

Café Galerie Zelený Dům
dvojčíslo č.7/8/2024 – červenec/
srpen, vychází 30.6. 2024
vydává Martina Machalíčková,
adresa: Újezd nad Lesy,
Třebětínská 591, 19016, IČO:
16166779, DIČ: CZ 7357020011,
příjem inzerce: galerie@cafegaleriezelenydom.cz, grafická úprava
Barbora Schiffmannová

café

ZELENÝ DŮM

Galerie

otevírací doba

úterý – čtvrtek, neděle
9:00 – 19:00 hodin

pátek a sobota
9:00 – 21:00 hodin

kontakt

kavárna – 608 943 568

rezervace na akce, rezervace míst, objednávky celých dortů a většího množství zákusků

galerie – 774 555 258

v případě zájmu o koupi obrazu, či konzultace mě neváhejte kontaktovat v době otevíracích hodin

najdete nás na

www.cafegaleriezelenydom.cz
galerie@cafegaleriezelenydom.cz
Fb: Café Galerie Zelený Dům

Letní prodloužené večery

Jak už jsem avizovala v minulém čísle, pátky a soboty máme během letní sezóny otevřeno až do 21:00 hodin. Již nějakou dobu to zráló a nyní je na vás, přesvědčit nás, že to bylo dobré rozhodnutí.

Letní večery jsou ty nejkrásnější. Vše se zklidní a ztichne, ale nic nás nenutí schovat se do tepla domova. Naopak. Teplé a voňavé večery přímo vybízejí k posezení na zahrádkách, k tomu dát si dobrý drink a třeba něco dobrého na zub. Jen takové tůp tůp, jak říká můj muž. To vše vám můžeme nabídnout, na vás bude jen si vybrat. Letos si zatím mnu ruce nadšením, jak krásně nám zahrádka zarostla a co vše vyrašilo. Auta ze silnice sice nedostaneme, ale hradba zeleně velmi pěkně hluk utlumí. A co můžeme nabídnout? Pokud jste ještě neochutnali, rozhodně doporučuji drinky ze skvělého ginu z pražské destilerky Garage 22. Ochutnat můžete náš vyhlášený letní drink z prosecca a grepové zmrzliny, připravené pro vás máme stále dobře vychlazené italské prosecco, které můžete vychutnávat po skleničkách, nebo si rovnou užít celou lahev. I vína, jak již dobře víte, jsou italská. Většinou jde o menší rodinná vinařství z Benátska či z jižních částí Itálie. Jako tůp tůp, nebo tapas, jak kdo chce, nabídneme ochutnávku toho, co u nás najdete pravidelně. Skvělé paštiky, tataráček z pečeného celeru, nebo drobné pikantní pečivo tarallini. A co je nejlepší, servírovat budeme na keramickém nádobí od portugalské značky Bordallo Pinheiro. Přijďte s námi každý pátek a sobotu oslavovat krásné dlouhé letní večery. M.M.

tisk Betis spol. s r.o., Novosibírská
671, Újezd nad Lesy, 19016,
náklad 4200 ks, uzávěrka příštího
čísla 15.8. 2024, MK ČR E 24061.
TVydáváno bez dotací a finančních
příspěvků. Náklady spojené
s přípravou, tiskem a distribucí jsou
plně hrazeny Café Galerie Zelený
Dům.

Neváhejte tedy a do diáře si poznamenejte velmi důležité datum 10.7. Je to datum vernisáže, kde se s oběma dámami můžete osobně potkat a prohlédnout si jejich nejnovější obrazy. Výstava samozřejmě bude prodejná a otevřena bude do posledního týdne v srpnu. Zahájení se koná ve středu 10.7. od 18:00 hodin. M.M.

Letní výstava

Výstava, na kterou vás chci pozvat, vystihuje léto v celé jeho podstatě. Jen těžko si představíme těžká a závažná témata v galerii právě pro tyto dva měsíce. Dvě dámy a kamarádky, které malují květiny, rozkvetlé louky a džbány plné lučních květů jsou v naší galerii stálíci. Květuše Burešová a Zuzana Muzikant Jeřábková jsou velmi kvalitní malířky, které milují umění a malují pro potěchu oka i duše.

Mnoho z vás již doma jejich obraz má a mnoho z vás již netrpělivě vyhlíží vyhlášení termínu letní vernisáže. Zpočátku mě vždy trochu překvapilo, kdo má zájem o jejich obrazy. Jsou to osoby s velmi náročným zaměstnáním i velmi mladé partnerské či manželské páry. Dalo by se čekat, že takoví zájemci budou vyhledávat jakési trendy v umění, avšak opak je pravdou. Právě tito lidé mají zájem o prvoplánově pohodové a náladové obrazy. Vnímají velmi citlivě krásu české krajiny i obyčejných lučních květů. Obě dámy malují olejovými barvami na plátno, paní Zuzana k tomu velmi mistrně zvládla poměrně těžkou techniku akvarelu, což považuji za její doménu. Paní Květuše naproti tomu doplňuje kolekce obrazů velmi jemnou technikou malování na hedvábí a již několik let můžete obdivovat její šátky i šálky, které jsou v nabídce galerie.

Burza gramodesek

Jak je vidět, gramodesky jsou stále v kurzu. Co víc, stále si získávají nové a nové příznivce, často z těch nejmladších posluchačů. Jednoduše, gramodesky mají něco do sebe. Pavel Hrachovec, sběratel a hudební nadšenec již po několikáté uspořádá v Zeleném Domě burzu gramodesek.

Jako na každou jeho burzu vinylů má připravenou rozšířenou nabídku „starých nových LP“ a to zejména z let 1968 – 1998. Jak sám říká „pro potěchu a vzpomínku dnes již odrostlých rockerů a jazzmanů“. Předchozí burzy v Café Galerii Zelený Dům ukázaly, jak velký zájem mají sběratelé i běžní uživatelé gramofonů o jazzovou a swingovou muziku, což je velmi potěšující. Zde je malá ochutnávka z toho nejznámějšího. Glenn Miller Orchestra, Dave Brubeck, L. Armstrong, Al Di Meola, Frank Sinatra. Z katalogu bluesových labelů - Bearsville rec., Alligator rec, Sonet, budou k dispozici mistři v oboru, Paul Butterfield Blues Band, Peter Green, Roy Buchanan, E. Clapton, J. Winter. Pro příznivce Pop Rocku jsou nově zařazené LP (též CD) Rod Stewart, Elton John, Jannifer Rush, Madonna, Joe Cocker, Tina Turner. Pan Hrachovec ještě přidává, že pokud najde odvahu, pošle dál do světa jednu velkou raritku: Elvis Presley The legend, 1961 – 1964, kartonový box s 6ti LP + 8 stran barevný sešit s diskografií, fotografiemi a drby. Vydáno firmou RCA – Victor. „Některé dámy zajímalo zda někdy budou pohádky a mluvené slovo všeobecně. Ano, jsou připraveny např. Hurvínek, Maxipes Fík, Šmoulkové. Miroslav Horníček a jeho legendární „hovory H“, Šimek a Grossman, Sobota a Nárožný. Pro úplnost ještě uvádím, že domácí rocková a jazzová scéna bude bohatě zastoupena, ostatně jako vždy: Blue Efekt, Collegium Musicum, Energit, Jazz Q. Turbo, Karel Kryl, Vlasta Třešňák, E. Pilarová, H. Hegerová, L. Semelka“

Myslím, že by to mohl být příjemně strávený sobotní čas s fajn muzikou a třeba skleničkou bílého k

tomu. Další burza gramodesek se bude konat jako vždy v sobotu, 27.7. od 11:00 do 15:00 hodin. Jste srdečně zváni. M.M.

Krzysztof Horvath

Jsem přesvědčená, že o tomto jménu budeme hodně slyšet. Krzysztof je polské národnosti. Narodil se v polském městě Slupca, ve Velkopolském vojvodství, ale celý svůj život prožil v Česku. Maminka je Polka, která do Čech přišla za prací a v Praze poznala svého budoucího muže a tatínka Krzysztofa, který má vystudovanou střední školu v oboru ekonomie a účetnictví. V tomto oboru mnoho umění nenajdeme. Jen čísla a paragrafy. Krzysztofa však vždy fascinovalo umění a především kubismus, abstrakce a také pop art. A také starí mistři, kteří svá díla halili pod rouškou tajemství. Tajemství, které je třeba objevit a porozumět mu.

Tento malíř pracuje velmi intuitivně a často se v jeho obrazech opakují náměty, které jsou pro něj téměř jako symboly. Například hora Říp, kterou měl na očích přímo proti svému domu při pobytu v Roudnici nad Labem, jeho dcera Zdeňka, která je pro něj velikou inspirací a hnacím motorem a nakonec i jeho tatínek. Malovat začal velmi nedávno. Jak sám říká, do té doby vedl spíše život rebela, nicméně mnoho životních kotrmelců ho nasměrovalo úplně jinou cestou. Bible, kniha knih, se mu stala životní inspirací a nechal se pokřtít. S úsměvem zdůrazňuje, že to nebyl žádný cákanec, ale pěkné ponoření do studené vody v Labi u Mělníka. Právě to ponoření znamená znovuzrození. Tak pěkně po staru. V této své životní etapě začal, jak sám říká, nový život. Je hodno zamyšlení, že právě v této době, kdy tradice, zvyky a víra pro mnoho lidí znamenají prázdné slovo, byla víra v Boha startem pro nový, lepší život. Na většinu jeho děl najdeme vyobrazen strom poznání dobrého a zlého, zahrada Edenu, lidské hříchy, ale také láska, lež a mnoho dalšího, co Krzysztofa celý život provázelo. V jeho obrazech je skryto mnoho a vše je připraveno k objevení. Každý v těchto obrazech najde něco osobního, kus svých vlastních myšlenek, část sebe. Pokud bude chtít. Obrazy jsou unikátní také tím, že si každý může vybrat stranu, která je pro něj ta hlavní. Každá ze čtyř stran má svou myšlenku a význam. Rozhodně nečekejte nic nudného.

Tento výtvarník zcela jistě zaujme především svojí barevností, nápaditostí a až komiksovou výmluvností. Poznejte nové jméno výtvarné scény. M.M.

Letní zmrzlinové speciály

To, že si přes léto dáte raději zmrzlinu než dort, je léty prověřený fakt. Ať se naše paní cukrářka snaží sebevíc, její doba přijde až na podzim. Nyní hraje prim náš kolega Jirka, který pro vás připravuje všechny zmrzlinové novinky i letité stálce. A také experimentuje a stále se pouští do nových a nových příchutí.

Stále platí, že to nejdůležitější jsou pro nás kvalitní suroviny. To je základ, ze kterého neslevíme. Pokud totiž nejsou suroviny kvalitní a použijí se umělé náhražky, nikdy nemůže být výsledek stoprocentní. Ale zpět k těm příchutím. Vzpomínáte si z dětství na krupičnou kaši s máslem a skořicí? Kaši si dnes asi nedám, ale zmrzlinu, která vám vykouzlí vzpomínku na dětství, tu si dám ráda. Letošní novinka, kterou jste již asi ochutnali je jogurtová zmrzlina s karamellem a pekanovými oříšky. Mnoho z vás se na ní zastaví denně. No a pak jsou tu sorbety. Mangová z manga, jahodová z jahod, malinová z malin a borůvková z borůvek a někdy i zakysané smetany. Ta chutná přesně jako když jsme se o prázdninách na chalupě u babičky vrátili z lesa, odevzdali jsme bandasky plné borůvek a babička nám je po obědě rozdělala s cukrem a zakysanou smetanou. Vlastně je hodně zajímavé, jak nám některé chutě vrací vzpomínky na dětství. Nebo na výjimečné události. To umí třeba pistáciová zmrzlina. Vzpomínáte na tu pěkně zelenou, obarvenou, točenou pistáciovou? A pak je tu vzpomínka na první pistáciovou v italských Benátkách. Ten údiv, že není sytě zelená, ale jen v lehkém odstínu. A druhý údiv a vyvalené oči, že to opravdu chutná jako pistáciové oříšky. Na to si pamatuji dodnes. Také si ale stále vybavuji chuť té umělé zelené. Když jí spojím s dětstvím, vlastně to nebylo tak zlé.

Přijďte si s námi zavzpomínat u zmrzliny. Těšíme se na vás, Jirka a spol. M.M.

pražské vycházky – Praha ostrovní

Jak jsem vám slíbil v minulém čísle, budeme v naší cestě po Vltavských ostrovech pokračovat. Vzpomínáte? Minule jsme začali i skončili na ostrově Císařském. Ale mezi Smíchovem a Podolím leží ještě jeden ostrov, při pohledu z vyšehradských hradeb velmi poetický, navozující téměř dojem malého námořního přístavu.

Kde jinde také máte možnost vidět přístav plný plachetnic a jachet? I jméno tomu tak trochu odpovídá. Ano, je to ostrov Veslařský. Jako svou základnu si jej vybrali pražští příznivci vodních sportů. Ostrov je mimo jiné zajímavý i tím, že byl uměle modelován. V rámci umělé úpravy koryta Vltavy a plavební dráhy, zde byla úmyslně potopena nákladní loď. Na potopený vrak se zachytávaly nánosy a tím byl ostrov prodloužen. A mimo jiné, proti ostrovu leží krásná budova městské vodárny a právě zde její čerpadla odebírají vodu pro město. A my plujeme dál po proudu. A jak hlásí plavčík, na obzoru je jeden ze slavných pražských ostrovů, ostrov Slovanský. Zejména ve století devatenáctém se stal střediskem čilého společenského a vlasteneckého ruchu. Kupodivu ostrov sám není příliš starý a v zásadě stejně umělý jako ostrov Veslařský. Vybudováním Sítkovské vodárenské věže v roce 1495, původně dřevěné stavby, posléze kamenné, která byla postavena na malém ostrůvku, byl položen základ pro vznik ostrova tak jak jej známe dnes. Zachycené náplavy opět vykonaly své. Nicméně na Sadelerově prospektu z roku 1606 není ostrov ještě zachycen. Teprve velké záplavy v sedmáctém a osmáctém století dotvořily ostrov do dnešní podoby. A nejen to. Ostrov byl zpevněn ohradní zdí a osázen stromovím které tu roste dodnes. Nově vzniklý ostrov byl pojmenován „Barvířský“, podle barvířů, kteří se zde usídlili. Později zde stály mlýny, které původně patřily měšťanu Sítkovu, a tak po něm Pražané hovorově pojmenovali i vodárenskou věž, proto Sítkovská věž. V roce 1840 dostal ostrov své první oficiální jméno, ostrov Žofínský. Stalo se tak na počest návštěvy arcivévodě Františka Karla, otce pozdějšího císaře Františka Josefa I. a ostrov dostal jméno po jeho manželce, Žofii. Bylo to jméno slavné a překalo mnoho dějinných zvratů. Ještě moje generace chodila v neděli na taneční čaje „na Žofín“. A konečně s odvoláním na Slovanský sjezd roku 1848 dostal ostrov název poslední, tedy Slovanský. Mlýny vzaly za své při stavbě dnešního Mánesa, reprezentační výstavní a restaurační budovy Spolku výtvarných umělců. Na další historii ostrova měl velký vliv hostinec, původně dřevěný, a roku 1837 byla zde otevřena již jednopatrová restaurace

s tanečním sálem. To již byl ostrov spojen s městem dřevěným mostkem. Dnešní podobu dostala budova v roce 1886, kdy byla přestavěna podle návrhu architekta J. Fialky. Sál v prvním patře připomíná velké události devatenáctého století. Tady koncertoval Hector Berlioz, Franz Schubert, Franz Liszt i Iljič Čajkovský. První samostatný koncert zde uspořádal také Antonín Dvořák. A koncertoval zde i Bedřich Smetana. V listopadu 1888 zde bylo poprvé představeno provedení symfonického díla Má vlast. Na druhém velkém plese zde tančila i Božena Němcová. Tady se údajně seznámila i s básníkem Václavem Bolemlírem Nebeským s nímž, jak praví dobové zápisky „udržovala vřelé přátelské vztahy“. Ostrov má ovšem i jinou stránku. Byl svědkem mnoha technických premiér. Roku 1811 zde byl uspořádán první veřejný vzlet balónu. A roku 1841 zde byla publiku pod názvem „Český lev“, představena první parní lokomotiva. Ostrov měl pestré dějiny. Dokonce tu stály i lázně. A v roce 1816 si mohly pražské dámy přečíst varovnou zprávu v „Morgenblattu“, že ostrov je příliš stinný a „chladný vzduch způsobuje tu rheumatismus“.

A to je pro dnešek všechno. Jen rada na závěr. Pokud se rozhodnete ostrov navštívit, pozor na to „rheuma“. Váš Zdeněk Zeman

Slovo o výtvarném umění, a tentokrát o vůdčí postavě Mařákových žáků.

Pamatuji doby kdy postarší dámy na výstavách decentně vzdychaly „ach,...ano, Slaviček“, a leckdo jiný možná zabručel, „no jo, Slaviček, toho zná každý a bylo o něm napsáno tolik, že snad ani nemá cenu to znovu opakovat“. Nicméně, slíbil jsem vám, že se budeme zabývat českým krajinářstvím, konkrétně jeho nejlepší školou, tedy žáky profesora Mařáka, a bez Slavička to prostě nejde. A třeba se dozvíte i něco nového.

Antonín Slaviček, klíčový reprezentant Mařákovy školy a velikan českého krajinářství zcela se vymykající ostatním. Narodil se 16.května roku 1870 v Praze, jako čtvrté dítě Jana Slavička, správce vysokých škol technických, a jeho manželky Pavlíně, rozené Mildnerové ze Semil. V letech 1881–1885 navštěvoval reálné gymnázium ve Spálené. Nedostudoval. Malířství bylo jeho posláním, a tak maloval a ilustroval školní časopis, a dokonce i tu a tam vystavoval. Roku 1887 se zapíše Akademii výtvarných umění v Praze, do krajinářské speciálky u profesora Julia Mařáka. Profesor Mařák v něm vidí talent, a protože se o své žáky stará s péčí přímo otcovskou, rázně jej

přiměje, aby studia na gymnáziu dokončil. Mladý Antonín ovšem, tak jak to často u velkých umělců bývá, nebyl osobou jednoduchou. Stejně jako Mařák, tak i Slaviček měli své představy a osobité názory na tvorbu i život. A jak vzpomíná jeden z Mařákových žáků, Alois Kalvoda, Mařákova důslednost a neústupnost byla příslovečná. Kdo tuto disciplínu neunesl, se školou se musel rozloučit. A tak citově rozháraný Slaviček odchází z Akademie dokonce několikrát, aby se posléze k Mařákovi zase vrátil. Jeho citová rozháranost mu ovšem nebrání ve vztazích k ženám a stihne se ještě v době studií, 12. dubna roku 1895 oženit. Jeho žena Bohumila, rozená Brynychová, později zvaná „Mila“, mu byla nejen múzou, ale i finančním zázemím. Jako bohatý sirotek přinesla do manželství dostatek finančních prostředků, což Slavička zbavilo noční můry umělců, tedy nedostatku peněz. V roce 1888, údajně z nešťastné lásky, mistr dokonce odchází do benediktinského kláštera v Rajhradě na Moravě a dokonce uvažuje o církevní kariéře. Ale to už asi zůstane navždy zahaleno mlhou zapomnění, možná to nebylo z pouhého citového vznětu. Tehdejší doba byla dobou romantismu a nešťastná láska byla poety všeho druhu vyhledávána a opěvována. Možná si umělec jen potřeboval utřídit myšlenky a najít novou inspiraci. A ticho kláštera je k přemítání o životě a inspiraci stvořeno. Přesto mu to nebrání, aby stejně jako v předchozích letech trávil léto s Mařákovým ateliérem a spolu s jeho ostatními žáky maluje v plenéru v okolí Prahy a Bechyně. Roky krásné, v životě umělce však i dramatické, přinášející uznání i zklamání. V roce 1898 se Slaviček stává členem Spolku výtvarných umělců „Mánes“. Rok 1899 přináší ovšem i zármutek. Osmého října 1899 umírá jeho velký učitel, profesor Mařák a jediný kdo má umělecký i morální nárok převzít jeho „dědictví“, tedy krajinářskou část Akademie, je podle mínění vedení školy i jeho kolegů právě jenom Antonín Slaviček. Jak vzpomíná Ota Bubeníček, jeden ze zbylých Mařákových žáků: „Slavičkova kandidatura narazila na odpor profesorského sboru i vídeňského ministerstva. Prosívalo se, že bude jmenován Jettel Knüpfer nebo vídeňský malíř Rudolf Otto von Ottenfeld, s čímž se nás šest zbylých „Mařákovců“ nechtělo smířit“. Za podpory mecenáše, architekta Josefa Hlávky byla sepsána petice, kterou podepsalo mnoho tehdejších pražských i venkovských výtvarníků. Jak dále

vzpomíná Ota Bubeníček: „Nikdo nám podpisu neodmítl. Jen k profesorskému sboru akademie jsme nešli, protože ten se postavil proti Slavičkovi. Sám Hlávka, bývalý člen Říšské rady a v té době člen Panské sněmovny, nejen že nám jako první naše provolání podepsal, ale osobně jej odvezl do Vídně a předložil ministerstvu, avšak ani tak kladného výsledku dosaženo nebylo. Jmenován byl Rudolf z Ottenfeldů a nás šest rebelů bylo postaveno před profesorský koncil a vyloučeno z akademie s ironickou poznámkou, abychom šli studovat do Mánesa“. Slaviček vidí spásu v návratu ke své milované tvorbě. A dokonce na čas opouští i rodnou Prahu. Kolem roku 1903 mu jeho blízký přítel, spisovatel Karel Václav Raš na jeho prosbu dojednal pronájem domku na Volákově gruntu v Kameničkách u Hlinska. Zde vznikl slavný obraz „U nás v Kameničkách“. Rok 1907 je pro Slavička rokem cest. Navštěvuje Norimberk, Štrasburk, Paříž. Domů se vrací přes Belgii. V rodné Praze si obstará byt v Holešovicích, kde vznikají jeho monumentální díla „Pohled na Prahu od Ládví“ a „Pohled na Prahu z Letné“. Roku 1909 odjíždí na pozvání přítele do Německé Rybné v Orlických horách. Tady jej postihne osobní i profesní tragédie. Desátého srpna, při koupání v řece Zdobnici jej náhle postihne záchvat mrtvice. Následuje ochrnutí a nemožnost práce. Dlouhodobé léčení příliš situaci nemění. Zoufalý Slaviček se snaží malovat levou rukou, ale sám sobě je kritikem nejpřísnějším. Zanechává tvorby a utápí se v beznaději a těžkých depresích. Jediné řešení vidí v sebevraždě. První únor 1910 je posledním v jeho životě. Volí střelnou zbraň a v pouhých 39 letech svůj život ukončí. A to je všechno.

Ale až budete mít čas a příležitost běžte se na „Slavička“ zase podívat. Stojí to za to. Je nádherný. Váš Zdeněk Zeman

Bordallo Pinheiro

Portugalská keramika s tradicí od roku 1884. Keramika je většinou vnímána jako užitná věc, kterou každý někde má. Vázičky, talířky, leckdy vyrobené potomky ve školce. O tom, že keramika může být užitným předmětem a ještě k tomu i uměleckým, nás již několik generací přesvědčuje jedna z nejtradičnějších portugalských značek, Bordallo Pinheiro.

Představuji vám celosvětově známou značku, žádanou mimo jiné i pro početně omezené kolekce výrobků, svoji barevnost, originální provedení a vysokou kvalitu. Výroba této keramiky vyžaduje vysoce kvalifikované dělníky, jejich know-how se předává z generace na generaci od roku 1884. Dnes má tato značka pro svou originalitu a 100% ruční výrobu velmi rozmanitou klientelu po celém světě. Značka si zakládá na tradici a odkazu svého zakladatele Bordalla Pinheiro a spolupráci s významnými jmény. Raphael Bordallo Pinheiro je jedním z nejvlivnějších portugalských umělců 19. století. Jeho tvorba, mistrovská schopnost vyjádřit své postoje vůči politické, kulturní a sociální situaci pomocí humoristické kresby, karikatury a keramiky byla obdivuhodná a dodnes si nachází své obdivovatele. Po téměř 20. letech zkušeností v umělecké tvorbě zakládá v roce 1884 první továrnu na výrobu keramiky v Caldas da Rainha. Zde začíná historie této nápadité a originální značky, jak ji známe dodnes. Dnes se na výrobě této proslulé keramiky podílí veliký tým řemeslníků, designérů a umělců. Výroba je náročná i díky tomu, že se některé produkty skládají až z 25 částí. Každý rok vzniká exkluzivní kolekce, kdy tým designérů spolupracuje s uznávanými umělci, architekty, designéry nebo osobami ze světa módy pro vytvoření speciálních, limitovaných exkluzivních kolekcí. Mezi ty nejoblíbenější patří Banana Madeira ve spolupráci s Nini Andrade Silvou nebo Cloudy Butterflies, kterou navrhla top modelka Claudia Schiffer. Z každého jídla vám toto nádobí zaručeně vytvoří slavnostní událost. A protože stylové stolování patří i k naší kavárně, můžete si vychutnat snídaní, zákusek anebo večerní tapas právě z této vyhlášené keramiky.

Věřím, že vás nadchne nová kolekce, kterou očekáváme začátkem července. M.M.

Naviděnou v kavárně – galerii